

*Vertel het aan de huizen van steen,
vertel het aan de stad, hoe lief ik je had.
Maar zeg het aan geen mens.
Ze zouden je niet geloven.
Ze zouden niet willen geloven
dat alleen maar een man
alleen maar een vrouw,
dat een mens een mens zo lief had als ik jou.*

Hans Andreas.

Als dankbare herinnering aan

Annie Dieters

echtgenote van

Jan Janssen

Annie Gertruda werd geboren op 6 juni 1944 in Schaesberg en overleed, voorzien van de H. Sacramenten na een kortstondige ziekte in het Atriumziekenhuis te Heerlen op 12 juni 2001. Zij werd gecremeerd in Heerlen - Imstenrade op 16 juni, na een plechtige uitvaartmis in de St. Josephkerk te Waubach - Groenstraat.

Haar leeftijd zegt dat het tegen al onze menselijke verwachtingen indruist dat Annie niet meer lichamelijk bij ons kan zijn. Nog geen maand nadat haar dodelijke ziekte zich openbaarde is zij overleden. Dokters, familieleden, vrienden en vriendinnen deden al het mogelijke om haar leven te redden. Maar ons leven en onze tijd blijken eens te meer broos en "kortstondig, als gras op veld" (ps.132). Annie zelf was zich daarvan bewust. Misschien door haar grote geloof dat ze van huis uit meehad en haar veelvuldig stilstaan bij de begrafenissen van de parochianen in Waubach, waarbij ze

gedurende 23 jaar zong in haar geliefde dameskoor. Trouw was ze aanwezig op iedere repetitie en bij elke opdracht die het parochiële koor uitvoerde. Ze was er zich van doordrongen dat ons leven een kostbaar, maar broos geschenk is. Haar 57-jarige leven was een mooie tijd. Met dankbaarheid zien we terug op de 36 jaren met Jan, die een schat van een vrouw moet afgeven, een geweldige moeder en trotse oma. Annie wilde nooit klagen en vroeg geen aandacht voor zichzelf, maar was er des te meer voor haar gezin. Zo kenden weinig mensen haar chronische spierziekte. Wekelijks ging ze op zwemtherapie, maar ze sprak er nooit over. Ook sprak ze geen kwaad over anderen. Ze zorgde met veel eerbied en toewijding voor haar ouders en was behulpzaam. Ze gaf, zonder te nemen. Dat is uniek, zoals ze in alles als uniek werd ervaren door haar man en kinderen. Ze had een perfectionistische stijl van leven, wilde altijd op tijd komen, de juiste uitdrukking gebruiken en alles moest eenvoudig en mooi geordend zijn. En toch was ze tevreden met kleine dingen. Haar tuin en de zon waren voldoende voor vakantie. Zondagen waren feestdagen, want dan kwam na de H.Mis heel het gezin bij elkaar. De cake, pepermunt en snoepjes voor de kleinkinderen blijven eenvoudige en onvergetelijke attenties. Toen ze hoorde dat ze dodelijk ziek was, riep ze uit: "Ik wil nog niet dood". Maar er kwamen geen klachten meer. Vrij vlug kwam de berusting en de overgave. Gewoon verder bidden en ons leven in Gods hand leggen. Annie, wij zijn mensen en geen engelen. Jij hield van engelen. Mogen ze jou geleiden naar het paradijs en moge je zelf als een engel Gods voor ons zorgen. Bedankt voor alles.

Voor uw gebed en medeleven tijdens haar ziekte en bij haar overlijden en uitvaart, danken wij u van harte.

Jan, kinderen en kleinkinderen.

De plechtige zeswekendienst zal plaatsvinden op 29 juli a.s. om 11.15 uur in de St. Josephkerk te Waubach-Groenstraat.